

Det under Nr. 1 stillede Endringsforslag vil jeg ikke gjøre Lovens Skjæbne afhængig af. Jeg troer, at hvis Rigsdagen virkelig skulde finde, at der i disse Paragrapher er udtrykt de Forpligtelser, som man med Grund maa antage paaaliggende Kirkeieerne, skal jeg ikke modsætte mig dette. Men jeg anseer det ønskeligere, at disse Bestemmelser udgaae, og at man før Tiden blev staaende ved, hvad der nu gjælder. Der er nemlig overordentlig stor Sædshylighed for, saalænge det ikke er slaadet fast ved Lov, at Forordningerne ville udvikle sig med Tiderne. Jeg har saaledes ikke ugrundet Haab om, at i Tidernes Løb ville Forordningerne ikke ubetydeligt kunne stærkes, og de Betænkeligheder, der i Ministeriet bleve gjorte gjældende ved det oprindelige Lovudkast, ere hos mig vorede i saa høj Grad ved de Forandringer, der efter Udvalgets Forslag ere vedtagne, at jeg, skjøndt jeg ikke, naar disse Paragrapher blive staaende, finder Anledning til af den Grund at modsætte mig Lovet, dog finder det rigtigt at lade det komme til bestemt Udtalelse om, at det for mit Bedkommende ikke har været i Kirkeieernes Interesse, at jeg har forlangt disse Bestemmelser vedtagne.

Mosenørn: Den meest gjenneingribende Forandring, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae, troer jeg er, at der er overladt Kirkeieerne Valget mellem forskellige Gjenstande. Man har ikke sat nye Gjenstande ind til Valg; man har beholdt de samme Arter af Stoffer f. Ex. Brocade, Klæde, Fløiel osv., som Regjeringen har foreslaaet, og man har troet, at man derved sikrede Kirkerne altid at blive udstyrede, som det kan og bør forlanges, og man har da troet, at Kirkeieerne kunde have Valget, naar de ikke toge andre Stoffer end dem, Regjeringen havde foreslaaet, og det forekommer mig ikke at være nogen betydelig Forandring.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Lovudkastets Bestemmelser ere naturligvis hyerst omfattende. De berøre saavel de smaa Hovedkirker, hvis hele Indtægt beløber sig til 40 Rd. om Aaret, som de rigeste doterede Kirker, til hvilke man vil kunne stille langt større Forordninger. Men der-

ved at Landstinget ved Afstemningerne under anden Behandling har gjort det afhængigt af Kirkeieerne, om de ved at fyldestgjøre de Forordninger, som Regjeringen mener, der kunde stilles til den allersfattigste Hovedkirke, vilde fyldestgjøre de Forordninger, der kunde stilles til Kirker under langt gunstigere Forhold, er der netop opstaaet den store Meningsforskel mellem Landstinget og Regjeringen. Regjeringen mener, at det kan man ikke overlade til Kirkeieernes Valg, men at det maa overlades til Syn og Oversyn, hvem det er indskærpet at tage Hensyn til de særlige Tilfælde, som maae kunne begrundes i Kirkerne særlige Forhold. Det var efter Lovudkastet fordret overladt til Synet at bedømme, hvorvidt disse Forhold, hvorunder Kirkerne bestode sig, kunne have Indflydelse paa de Forordninger, der gjøres til Kirkerne, idet der tillige var fastsat et Minimum og et Maximum. Men dette Valg er efter Landstingets Beslutning gaaet over til Kirkeieerne, saaledes at den Kirkeieer, hvis Kirke har rige Indtægter, vil kunne fyldestgjøre Lovens Forordninger ved at fyldestgjøre det, man fordrer af den allersfattigste Hovedkirke. Det er en saa stor og væsentlig Forskel, at jeg anseer det bedre at opgive alle disse positive Bestemmelser og maafee ved et særligt Lovforslag bringe Enighed tilveie derom. Jeg anseer det rigtigt at udelade dem. Men naar begge Rigsdagens Afdelinger vilde blive staaende ved disse Bestemmelser, lægger jeg en saa stor Betydning paa den Mening, Rigsdagen udtaler, at jeg i denne Henseende skal bige og antage, at jeg saa maa tage seil i de Forordninger, jeg paa Regjeringens Begjær har troet det rigtigt at maatte stille til Kirkeieerne.

Speel: Jeg mener ikke, at den Lov, som foreligger, afgiver Exempel paa, hvorledes en Lov bør være; den er efter min Mening allfor detailleret; men den er i saa Henseende, som den er forelagt af Regjeringen. Saaledes, som den foreligger, skulde jeg ønske, at den vedtages, da vi skulde Kirkeieerne, at der udkommer en Lov, der ordner disse Forhold. Det kan ikke være undgaaet Opmærksomheden, at de Bestemmelser, der fra Regjeringen ere fordrede, have haft den Følge, at Kirkerne ansees som